

Šesti dan: Koje sposobnosti imaju ljudi s kojima živiš?

23. U prihvaćanje sebe pred Bogom spada i to da u zahvalnosti priznaš sposobnosti i darove koje je Bog drugima dao i da dopustiš da te oni obogate. U onoj mjeri u kojoj živiš **u radosnim odnosima** s drugima, doživjet ćeš i smisao svojega života. Sljedeća usporedba o jednom tijelu i mnogim udovima kod Pavla je povezana s naukom o duhovnim sposobnostima (karizmama) u zajednici: Usporedba s tijelom

„Doista, kao što je tijelo jedno te ima mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo – tako i Krist. Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi. Rekne li noga: 'Nisam ruka, nisam od tijela', zar zbog toga nije od tijela? I rekne li uho: 'Nisam oko, nisam od tijela', zar zbog toga nije od tijela? Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh? A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki od njih u tijelu, kako je htio. Kad bi svi bili jedan ud, gdje bi bilo tijelo? A ovako, mnogi udovi – jedno tijelo! Ne može oko reći ruci: 'Ne trebam te', ili pak glava nogama: 'Ne trebam vas.' Naprotiv, mnogo su potrebniji udovi tijela koji izgledaju slabiji. A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo većom čašću. I s nepristojnima se pristojnije postupa, a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako sastavio tijelo da je posljednjem udu dao izobilniju čast da ne bude razdora u tijelu, nego da se udovi jednako brinu jedni za druge. I ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi" (1 Kor 12,14-26).

1. Što stoji u tekstu?

24. U tijelu su svi udovi u nužnoj povezanosti jedni s drugima. Svaki ud ima svoju zadaću i funkciju, koju ne može preuzeti neki drugi ud. Svaki ud je nenadomjestiv. Stoga udovi nadopunjuju jedni druge i međusobno se isprepliću tvoreći organizam. "Smisao" svakog pojedinog uda pokazuje se u njegovoj posebnoj funkciji za čitavo tijelo i u njegovom odnosu prema drugim udovima. Kršćanska zajednica je takvo "tijelo". Iskustvo smisla koje joj je darovano prema Pavlu je prauzor ljudskih odnosa. Iskustvo smisla proizlazi iz radosnih odnosa s drugim ljudima.

2. Što mi Bog želi reći?

25. Bog te je unio u zajednicu Crkve, "kako je odgovalo njegovim nakanama". Ne budi stoga zavidan na darovima i sposobnostima drugih, nego moli Boga da se možeš njima radovati. Osjećaji nadmetanja su smrt svakog zajedničkog života. Svatko je upućen na drugoga da nadopuni svoju jednostranost. Samo u dobronamjernom odnosu prema drugim ljudima svatko doživljava smisao i značenje svojih vlastitih sposobnosti: one su mu dane *za druge*.

3. Što moram činiti?

26. Svojem bližnjemu "iskazi čast"; vježbaj se u tom da otkrivaš i potičeš njegove sposobnosti i nenadomjestive zadaće za Crkvu i društvu. Tako ćeš naučiti bolje uočiti smisao svojih sposobnosti. U našem društvu s pravom si odgojen da kritiziraš. Ali je još važnije "vježbati se" u onoj radosti kojom se Bog raduje svakom pojedinom čovjeku i njegovim sposobnostima. Samo tako može rasti kršćanski zajednički život i društvo iznutra ozdraviti. Vježbaj se u tom da svoga bližnjega "radi Boga" hvališ, a dopusti i njemu da te hvali! Važno je kritizirati, još važnije je hvaliti.

Kada se u tebi pojavi zavist i osjećaj nadmetanja, odmah se pomoli Bogu:
"Zahvaljujem ti što si stvorio ovog čovjeka, zahvaljujem ti na njegovim sposobnostima."

Razmisli sada pred Bogom o ljudima s kojima dnevno živiš. Možeš li se od srca radovati njihovim nadarenostima i sposobnostima?

Predstavi si čovjeka kojega najmanje podnosiš, koji te je možda uvrijedio ili ranio, i zabilježi u svoj duhovni dnevnik koje si dobre strane i svojstva, koje sposobnosti na njemu otkrio. Ako si jučer kod sebe samoga otkrio tri dobra svojstva, trebao bi naći pet dobrih svojstava kod ovog spomenutog čovjeka! Zahvali Bogu na njemu (Gal 1,24) i čudit ćeš se nutarnjoj slobodi s kojom ćeš ga sljedećeg puta sresti!